

Standardy ochrony małoletnich w Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO

Spis treści

Preambuła.....	2
Rozdział I Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci	3
Rozdział II. Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka	17
Rozdział III. Monitoring stosowania standardów ochrony dzieci i realizacji standardów ochrony dzieci w podmiocie	25
Rozdział IV. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu	27
Rozdział V. Przepisy końcowe	27
ZAŁĄCZNIKI	28
Zał. nr. 1. Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania standardów ochrony dzieci.	28
Zał. nr. 2. Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania Zasad bezpiecznych relacji dorosły-dziecko.	30
Zał. nr. 3. Lista instytucji, do których można skierować rodzica potrzebującego wsparcia dla siebie i dziecka.....	32
Zał. nr. 4a. Ankieta dla członków personelu monitorująca stan znajomości standardów ochrony dzieci i przestrzegania oraz skuteczność obowiązujących procedur.	40
Zał. nr. 4b. Ankieta dla dzieci-pacjentów.	43
Zał. nr. 4c. Ankieta dla rodziców/opiekunów.....	45

Wprowadzenie standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem stanowi realizację obowiązku prawnego dot. wprowadzenia w podmiocie leczniczym standardów ochrony małoletnich (Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 560).

Preambuła

- Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. /Art 72.1 Konstytucji RP/
- Naczelną zasadą wszelkich działań podejmowanych przez personel placówki jest działanie na rzecz dobra dziecka oraz kierowanie się jego najlepszym interesem. Personel placówki zobowiązany jest do traktowania dziecka z należnym szacunkiem, z uwzględnieniem jego potrzeb – w miarę możliwości wynikających z sytuacji oraz dostępnych zasobów. Wszelkie formy przemocy fizycznej, psychicznej, emocjonalnej lub innej – wobec dziecka – są absolutnie niedopuszczalne. Placówka uznaje szczególną rolę pracowników ochrony zdrowia w zakresie rozpoznawania sytuacji przemocy wobec dzieci, podejmowania odpowiednich działań interwencyjnych oraz zapewnienia dziecku bezpieczeństwa. Personel placówki realizuje powyższe zadania w granicach obowiązującego prawa, wewnętrznych regulacji oraz w ramach swoich kwalifikacji i kompetencji zawodowych.

Celem wprowadzenia standardów ochrony dzieci w podmiocie jest:

- Zapewnienie wszystkim dzieciom ochrony przed krzywdzeniem i ustalenie procedur udzielania im wsparcia.
- Zapewnienie wszystkim pracownikom niezbędnych informacji i kompetencji, aby umożliwić im wywiązywanie się z obowiązków w zakresie dbałości o dobro dziecka i ochrony dzieci przed przemocą.

- Zapewnienie dzieciom oraz ich rodzicom lub opiekunom niezbędnych informacji na temat zasad obowiązujących w podmiocie oraz możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia.

Rozdział I Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§2

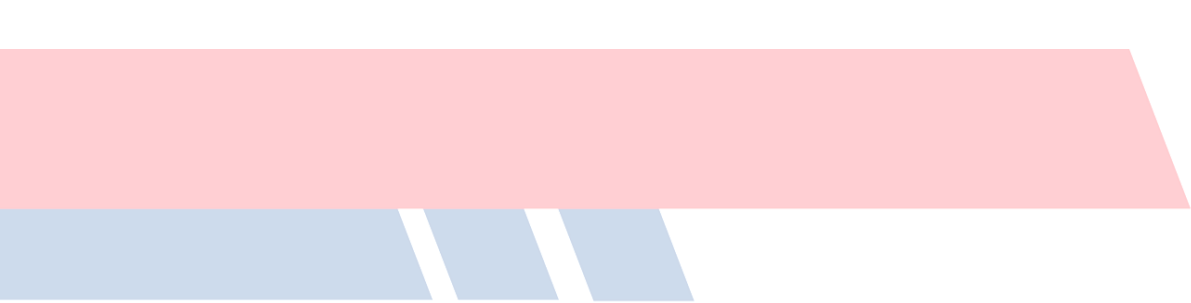
Kompetencje personelu

- 1) Członkowie personelu podmiotu posiadają odpowiednią wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
- 2) Personel podmiotu monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.
- 3) W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka krzywdzenia dziecka personel podmiotu podejmuje działania profilaktyczne w zakresie swoich kompetencji i możliwości, np. podejmuje rozmowę z opiekunami, przekazuje informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywuje do szukania dla siebie pomocy. Podjęte kroki należy odnotować w dokumentacji dziecka.
- 4) W sytuacji opisanej w punkcie 3, personel podmiotu omawia sytuację z przełożonym oraz osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu.

§ 3

Zasady rekrutacji personelu

- 1) Przed zatrudnieniem osoby w placówce lub nawiązaniem z nią współpracy w jakiegokolwiek formie, jeżeli do zakresu powierzanych jej obowiązków należy praca z dziećmi, placówka zobowiązana jest do przeprowadzenia weryfikacji jej kwalifikacji oraz oceny posiadanych przez nią kompetencji niezbędnych do

pracy z dzieckiem. Placówka podejmuje także działania mające na celu wykluczenie ryzyka, iż dana osoba może stanowić zagrożenie dla dobra dziecka lub jego bezpieczeństwa. Zatrudnienie lub nawiązanie współpracy może nastąpić wyłącznie w przypadku pozytywnego wyniku przeprowadzonej weryfikacji.

- 2) W toku procesu rekrutacyjnego placówka pozyskuje od kandydata/kandydatki dane niezbędne do oceny jego/jej przydatności do pracy z dziećmi, w szczególności:
 - dane osobowe, w tym: imię (imiona), nazwisko, datę urodzenia oraz dane kontaktowe – potwierdzone weryfikacją dokumentu tożsamości;
 - informacje dotyczące:
 - wykształcenia,
 - posiadanych kwalifikacji zawodowych,
 - dotychczasowego przebiegu zatrudnienia.
- 3) W celu pogłębienia wiedzy o kandydacie/kandydatce placówka może zwrócić się z prośbą o przedstawienie referencji z poprzednich miejsc pracy lub wskazanie osoby kontaktowej w celu ich pozyskania. Brak przedłożenia referencji nie może skutkować negatywnymi konsekwencjami dla osoby aplikującej.
- 4) Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą placówka jest zobowiązana do wypełnienia obowiązków wynikających z przepisów ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w szczególności dotyczących sprawdzenia informacji o karalności.
- 5) Każda osoba przyjęta do pracy na stanowisko związane z bezpośrednim kontaktem z dziećmi zobowiązana jest do podpisania następujących oświadczeń:

- oświadczenia o zapoznaniu się ze Standardami ochrony dzieci obowiązującymi w placówce oraz zobowiązania do ich przestrzegania – Załącznik nr [1];
 - oświadczenia o zapoznaniu się z Zasadami bezpiecznych relacji oraz zobowiązania do ich przestrzegania – Załącznik nr [2].
- 6) Powyższe oświadczenia włączane są do akt osobowych pracownika lub – w przypadku umów cywilnoprawnych – do dokumentacji towarzyszącej umowie.
- 7) Brak zgody na podpisanie któregośkolwiek z dokumentów, o których mowa w ust. 4, wyklucza możliwość nawiązania stosunku pracy lub innego stosunku prawnego z placówką.

§ 4

Zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko

- 1) Personel podmiotu zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko.
- 2) Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel traktuje dziecko z szacunkiem i podmiotowo. Podmiotowy stosunek do dziecka oznacza, że podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować je o tym, wysłuchać jego opinii oraz o ile to możliwe i bezpieczne, uwzględniać jego potrzeby.
- 3) Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują każdego członka personelu podmiotu, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką podmiotu, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą podmiotu i/lub na jej terenie. Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem oświadczenia.

Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi w Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO:

- 1) Zakazane są jakiekolwiek zachowania mogące zostać odebrane jako niestosowne, seksualne lub naruszające prywatność dziecka tj.:

Fizyczne - Wszelki kontakt fizyczny powinien być ograniczony do minimum i dozwolony jedynie w sytuacjach absolutnie koniecznych, takich jak pomoc w przypadku nagłego zagrożenia zdrowia lub życia dziecka. Zakazuję się takich zachowań jak np.:

- Nieuprawniony dotyk.
- Stosowanie przemocy fizycznej, w tym np. popychanie, szarpanie itp.
- Zmuszanie dziecka do fizycznego kontaktu

Emocjonalne:

- Stosowania gróźb, zastraszania, poniżania, ośmieszania lub zawstydzania dziecka – zarówno w obecności innych osób, jak i w sytuacjach indywidualnych.
- Używania wulgaryzmów, krzyku lub agresywnego tonu.
- Manipulowania emocjami dziecka.
- Okazywania nadmiernej bliskości emocjonalnej, która przekracza granice relacji zawodowej.
- Faworyzowania lub dyskryminowania dzieci.
- Używania niestosownych żartów, aluzji lub komentarzy.
- Ignorowania emocji dziecka, wyśmiewania jego uczuć lub lekceważenia zgłaszanych przez nie problemów.

Seksualne:

- Jakiegolwiek formy kontaktu seksualnego.
- Komentowanie wyglądu w sposób niestosowny.
- Sugerowanie działań o podtekście seksualnym.

Zawodowe:

- Wykorzystywania relacji służbowej do osiągnięcia korzyści osobistych, materialnych lub emocjonalnych kosztem dziecka.
- Wchodzenia w relację zależności, która wykracza poza zakres relacji zawodowej, w szczególności opierającej się na nadmiernej poufności, tajemniczości lub ukrytym charakterze interakcji.
- Proponowania dziecku aktywności wykraczających poza ramy pracy placówki, takich jak spotkania prywatne, kontakty poza godzinami pracy (np. przez media społecznościowe, prywatne wiadomości).
- Wykorzystywania dziecka w celach promocyjnych, marketingowych lub medialnych.
- Ukrywania informacji przed przełożonymi lub opiekunami dziecka, jeśli dotyczą one sytuacji mogących zagrażać jego dobru, bezpieczeństwu lub prawom.

2) Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi uwzględniające dzieci z niepełnosprawnościami i specjalnymi potrzebami edukacyjnymi:

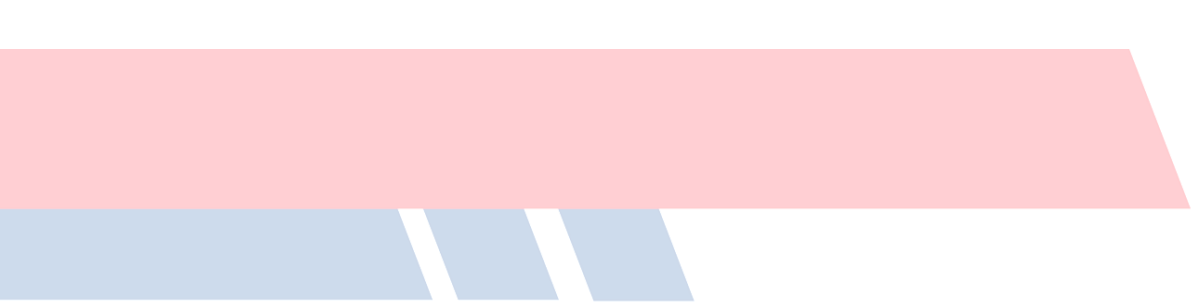
- Każde dziecko ma prawo do równego traktowania – bez względu na rodzaj niepełnosprawności, poziom funkcjonowania, zaburzenia rozwojowe czy sposób komunikowania się.

Personel ma obowiązek:

- dostosować język, tempo i sposób komunikacji do możliwości dziecka,
- zapewnić dziecku więcej czasu i przestrzeni na reakcję,
- okazywać cierpliwość i szacunek niezależnie od poziomu współpracy.
- zachować uważność na sygnały niewerbalne dziecka (mimika, gesty, reakcje ciała),
- unikać oceniania, pospieszania i porównywania dziecka do innych,
- wspierać dziecko w budowaniu poczucia bezpieczeństwa
- konsultować się z rodzicami/opiekunami i specjalistami w sprawie indywidualnych potrzeb dziecka,
- szanować granice dziecka – zarówno fizyczne, jak i emocjonalne,
- nie wymuszać kontaktu fizycznego
- reagować natychmiast na wszelkie przejawy przemocy, wykluczenia lub drwiny ze strony innych dzieci lub dorosłych,
- wzmacniać pozytywne zachowania poprzez pochwałę i docenianie wysiłku, a nie tylko efektu,
- tworzyć atmosferę akceptacji, w której każde dziecko czuje się ważne i zauważone,

3) Każdy członek personelu w kontakcie z dzieckiem:

- Przedstawia się i mówi, kim jest, jaka jest jego rola w opiece nad pacjentem;
- Komunikuje się z dziećmi w sposób życzliwy i cierpliwy, okazuje empatię i dobrą wolę w rozmowie;
- Zachowuje uczciwość i dobre intencje;
- Przekazuje dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka; informuje o tym, co robi i co się z nim

-
- dzieje/będzie działa; sprawdza, czy dziecko rozumie, co się będzie działo i jakie będą skutki działań medycznych lub terapeutycznych;
- Upewnia się, czy dziecko wie, że może zawsze zadawać pytania członkom personelu;
 - Zwraca się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko, respektuje jego tożsamość i ekspresję.
 - Korzysta z alternatywnych form komunikacji z dzieckiem, które tego potrzebuje;
 - Zachowuje wrażliwość kulturową, szanuje i równo traktuje każde dziecko bez względu na jakiekolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby, niepełnosprawność, rasę, płeć, religię, kolor skóry, pochodzenie narodowe lub etniczne, język, stan cywilny, orientację seksualną, stan zdrowia, wiek, zdolności, przekonania polityczne lub status społeczny.

§ 5

Prawo do prywatności w zakresie leczenia

- 1) Każdy członek personelu placówki zobowiązany jest do poszanowania prawa dziecka do prywatności. Dziecko powinno zostać poinformowane o przysługującym mu prawie do poufności ze strony personelu, z zastrzeżeniem, że ujawnienie informacji jest dopuszczalne wyłącznie w sytuacjach, gdy jest to niezbędne dla ochrony jego zdrowia lub życia, bądź wynika z obowiązujących przepisów prawa. W przypadku konieczności ujawnienia jakichkolwiek danych dotyczących dziecka, personel ma obowiązek niezwłocznie poinformować dziecko o podjętej decyzji i w sposób zrozumiały dla dziecka wyjaśnić przyczyny takiego działania.

- 2) W trakcie omawiania sytuacji zdrowotnej dziecka oraz podejmowania decyzji dotyczących jego leczenia, personel placówki zobowiązany jest traktować dziecko w sposób podmiotowy, zwracając się do niego bezpośrednio, z poszanowaniem jego prawa do autonomii i z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia mu poczucia wpływu na decyzje dotyczące własnego zdrowia. Dziecku należy wyraźnie zakomunikować, że ma prawo do wyrażania swojego zdania, przy czym należy pamiętać, że zakres podejmowanych przez nie decyzji powinien być dostosowany do jego wieku, etapu rozwoju oraz możliwości poznawczych. Niezbędne jest również przestrzeganie prawa pacjentów, którzy ukończyli 16. rok życia, do współdecydowania o metodach leczenia oraz do uzyskania pełnych informacji dotyczących ich stanu zdrowia.
- 3) W sytuacjach, w których zachodzą ustawowe podstawy do zastosowania przymusu bezpośredniego wobec dziecka, personel zobowiązany jest do ścisłego przestrzegania procedur związanych z jego stosowaniem. W takich przypadkach szczególną uwagę należy poświęcić deeskalowaniu emocji pacjenta-dziecka, starając się minimalizować stres i niepokój dziecka.
- 4) W przypadku pracy z dzieckiem, które doświadczyło krzywdzenia, w tym przemocy fizycznej, seksualnej lub zaniedbania, personel zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności i dystansu w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecka. Zawsze należy tłumaczyć dziecku powody stawianych granic, starając się, by dziecko miało pełne zrozumienie sytuacji.
- 5) Należy uszanować trudne emocje dziecka związane z pobytem w poradni oraz jego prawo do zmiany nastroju, zmiany zdania czy potrzeby przystosowania się do nowej sytuacji. Personel zobowiązany jest wykazywać zrozumienie wobec reakcji emocjonalnych dziecka oraz aktywnie wspierać je w procesie adaptacji do nowego środowiska.

- 6) Każde dziecko ma prawo, by opiekunowie towarzyszyli mu podczas leczenia i korzystania ze świadczeń medycznych, zawsze gdy tego potrzebuje. Personel zobowiązany jest do zapewnienia opiekunowi pełnej informacji o bieżącej sytuacji zdrowotnej dziecka oraz do uwzględnienia roli opiekuna w procesie leczenia, wspieraniu dziecka oraz uspokajaniu go przed i po zabiegach czy sesjach terapeutycznych.
- 7) Dziecko oraz jego opiekunowie powinni zostać poinformowani o zasadach obowiązujących w poradni.

§ 6

Zasady kontaktów z dzieckiem

1. Członek personelu powinien kontaktować się z dzieckiem:
 - w celach związanych z udzielaniem świadczeń,
 - w godzinach pracy,
 - na terenie podmiotu
2. Jeżeli po godzinach pracy podmiotu zachodzi konieczność:
 - nawiązania kontaktu z dzieckiem lub jego opiekunem należy to uczynić przy wykorzystaniu służbowego e-maila albo telefonu służbowego.
 - spotkania z dzieckiem - może to nastąpić po wyrażeniu zgody przez opiekuna dziecka i należy niezwłocznie powiadomić o tym kierownictwo podmiotu.
3. Ograniczenia wskazane w pkt. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadku zagrożenia dobra dziecka. W takiej sytuacji należy podjąć działania mające na celu zapewnieniu dziecku bezpieczeństwa oraz niezwłocznie zgłosić zdarzenie przełożonemu lub osobie odpowiedzialnej za ochronę dzieci lub kierownictwu podmiotu a następnie sporządzić szczegółową notatkę służbową z opisem

zdarzenia i przekazać ją osobie odpowiedzialnej za ochronę dzieci i kierownictwu podmiotu.

4. W przypadku, gdy z uwagi na bezpieczeństwo dziecka uzasadnione jest, aby dziecko miało możliwość kontaktu z członkiem personelu poza godzinami jego pracy i poza służbowymi kanałami komunikacji, w sytuacji gdy dziecko nawiąże taki kontakt, każdorazowo osoba ta ma obowiązek odnotować to w formie notatki służbowej i poinformować przełożonego/osobę odpowiedzialną za ochronę dziecka.

§ 7

Ujawnienie krzywdzenia

1. W sytuacji ujawnienia krzywdzenia przez dziecko należy stworzyć mu możliwość wypowiedzenia się, przedstawienia swojego zdania/opinii, pamiętając, że może to być dla dziecka pierwsza i jedyna rozmowa (dziecko może już nie podjąć więcej prób poszukiwania wsparcia). Szczególnie ważne jest, by:
 - wyrazić swoją troskę poprzez deklarację, że się dziecku wierzy;
 - zapewnić dziecko, że dobrze uczyniło podejmując rozmowę o doznanej krzywdzie;
 - wyjaśniać dziecku, że nie jest winne zaistniałej sytuacji;
 - jednoznacznie negatywnie ocenić każdą formę przemocy, dając wyraźny sygnał, że jest ona niedopuszczalna i należy jej zapobiegać/powstrzymać;
 - należy odpowiednio poinformować dziecko, kto i jak zajmie się sprawą, w tym udzielić mu informacji, że podjęte zostaną działania zapewniające mu bezpieczeństwo.

§ 8

Szkolenia

1. W terminie 60 dni od wprowadzenia standardów przeprowadza się szkolenie w tym zakresie dla całego personelu podmiotu.
2. Osoby pracujące z dziećmi otrzymują specjalistyczne szkolenie odnoszące się do ich odpowiedzialności za dzieci znajdujące się pod ich opieką.
3. Zakres szkoleń obejmuje w szczególności:
 - Uregulowania w standardach ochrony dzieci;
 - Podejmowanie interwencji zgodnie z procedurami opisanymi w Rozdziale III niniejszego dokumentu;
 - Poszerzanie umiejętności w zakresie rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci;
4. Szkolenie w zakresie standardów przeprowadza się co 2 lata dla całego personelu podmiotu.
5. Każdy nowo przyjęty członek personelu oraz raz na dwa lata każdy członek personelu pracujący z dziećmi przechodzi przeszkolenie w zakresie szkoleń wymienionych w pkt. 3
6. Za organizację szkoleń odpowiedzialne jest kierownictwo podmiotu.

§ 9

Obowiązki w zakresie wdrażania i realizacji standardów kierownictwa

- 1) Do obowiązków kierownictwa podmiotu należy:
 - nadzorowanie, delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją standardów ochrony dzieci w podmiocie do odpowiednich jednostek.

2) wskazanie osób odpowiedzialnych za:

- przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu/podejrzeniach krzywdzenia dziecka;
- organizację i udzielenie wsparcia małoletniemu wg planu wsparcia.
- prowadzenie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka (w tym składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”);
- standardy ochrony dzieci w podmiocie, w tym przygotowanie personelu podmiotu do stosowania standardów,

3) Ustalenie zasad prowadzenia ewidencji/rejestru ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

Rejestr powinien zawierać informacje o zgłoszeniu: ze wskazaniem osoby zgłaszającej, osoby podejrzewanej o krzywdzenie (opiekun, członek personelu, inne dziecko, inna osoba), rodzaju podjętej interwencji (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, wnioski o wgląd w sytuację rodziny, wszczęcie procedury Niebieskie Karty) oraz daty interwencji. Dokumenty zebrane i wytworzone w związku z podejrzeniem krzywdzenia dziecka załącza się do akt osobowych/dokumentacji małoletniego lub przechowuje wraz z rejestrem. Ewidencję zdarzeń, o ile jest prowadzona w formie papierowej, należy przechowywać w odpowiednio zabezpieczonej szafie metalowej, do której dostęp ma osoba odpowiedzialna za standardy ochrony.

5. Organizacja szkoleń dla personelu placówki.

§ 10

Obowiązki osoby odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci

Do obowiązków osoby odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci należy:

- 1) dbałość o udostępnienie standardów ochrony dzieci na stronie internetowej podmiotu oraz na jego terenie;
- 2) przygotowanie personelu podmiotu do stosowania standardów przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian w tych standardach;
- 3) delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją standardów w podmiocie do odpowiednich jednostek, personelu podmiotu oraz monitoring ich realizacji;
- 4) prowadzenie ewidencji członków personelu podmiotu, którzy zapoznali się ze standardami ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian w standardach;
- 5) przegląd standardów ochrony dzieci w porozumieniu i współpracy z kierownictwem, personelem podmiotu oraz dziećmi i jeśli to możliwe - opiekunami dziecka;
- 6) regularne monitorowanie znajomości i przestrzegania przez personel placówki przyjętych standardów
- 7) sprawdzanie i ocena skuteczności obowiązujących wytycznych i procedur,
- 8) proponowanie zmian w standardach mających na celu skuteczną ochronę dzieci przed krzywdzeniem,
- 9) organizowanie lub prowadzenie dla pracowników placówki cyklicznych szkoleń w zakresie obowiązujących standardów nie rzadziej niż raz na dwa lata, a także po każdej zmianie jej treści,

- 10) koordynowanie przygotowania Zasad bezpiecznych relacji między dziećmi, ich wdrażania, monitorowania i inicjowania zmian w ich treści odpowiadając w tym zakresie na potrzeby zgłaszane przez dzieci.
- 11) współpraca z pozostałymi osobami odpowiedzialnymi za wdrażanie, realizowanie, upowszechnianie i monitorowanie standardów ochrony dzieci w podmiocie.

§ 11

Zgodnie z §10 pkt. 2, poniżej zostały wyznaczone osoby odpowiedzialne w placówce za:

l.p.	Obszar odpowiedzialności	Imię i nazwisko	Dane kontaktowe
1.	Przygotowanie personelu do stosowania standardów ochrony dzieci i monitorowanie przestrzegania standardów ochrony	Monika Pluta-Guz/ Agnieszka Szewczyk	monikapluta@poczta.onet.pl agnieszka.szewczyk@poradniaego.pl
2.	Przyjmowanie zgłoszeń	Katarzyna Hordziej	biuro@poradniaego.pl nr tel. 691-070-062
3.	Uruchamianie interwencji	Monika Pluta-Guz/ Agnieszka Szewczyk Z-c. Nina Koziarska	monikapluta@poczta.onet.pl agnieszka.szewczyk@poradniaego.pl dyrekcja@poradniaego.pl
4.	Koordynacja wsparcia udzielanego dziecku	Monika Pluta-Guz/ Agnieszka Szewczyk	monikapluta@poczta.onet.pl agnieszka.szewczyk@poradniaego.pl

Rozdział II. Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

§12

Zasady ogólne

1. Procedury interwencji mają za cel wspierać członków personelu w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.
2. Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu bezpieczeństwa.
3. Fakt zidentyfikowania objawów mogących świadczyć o krzywdzeniu dziecka - pacjenta podlega obowiązkowemu odnotowaniu w dokumentacji medycznej.
4. Naruszenie obowiązku reagowania w sytuacjach podejrzenia krzywdzenia dziecka może zostać uznane za ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych lub kontraktowych i jako takie prowadzić do rozwiązania umowy z osobą dopuszczającą się tego naruszenia.

§ 13

Kwalifikacja zagrożeń

- 1) Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - popełniono przestępstwo na szkodę dziecka, np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem;
 - doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie;
 - doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

- 2) W każdym przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować je od osoby podejrzewanej o krzywdzenie.
- 3) W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, członek personelu ma obowiązek niezwłocznie sporządzić notatkę służbową oraz wypełnić formularz zgłoszeniowy. Komplet dokumentów należy przekazać osobie wyznaczonej przez kierownictwo, odpowiedzialnej za przyjmowanie i rejestrowanie zgłoszeń.
- 4) W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, należy również powiadomić opiekuna dziecka, a w sytuacji gdy osoba podejrzewaną o krzywdzenie jest opiekun dziecka, należy powiadomić niekrzywdzącego opiekuna.
- 5) W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony ze strony innego dziecka, należy powiadomić również opiekuna dziecka krzywdzącego.
- 6) Interwencja prowadzona jest przez osobę wyznaczoną przez kierownictwo do podejmowania interwencji, w zależności od sytuacji i potrzeby we współpracy z kierownictwem, osobą dokonującą zgłoszenia, innymi osobami odpowiedzialnymi za wdrażanie, realizowanie, upowszechnianie i monitorowanie standardów ochrony dzieci, lub innymi osobami zatrudnionymi w podmiocie, np. psychologiem.
- 7) Procedura interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przyjęta w podmiocie uwzględnia obowiązki określone w przepisach prawa, m.in. art. 240 Kodeksu karnego , art.12. Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej oraz art. 572 Kodeksu postępowania cywilnego .
- 8) Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są

zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

- 9) Po ujawnieniu przez dziecko krzywdzenia lub w sytuacji podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, osoba odpowiedzialna za organizację i udzielanie wsparcia dziecku opracowuje plan wsparcia dziecka.

§14

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony rodzica, opiekuna lub innych bliskich dorosłych

- 1) W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi na stosowanie wobec niego przemocy domowej, a w rodzinie są lub mogą być inne dzieci narażone na krzywdzenie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
- 2) W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
- 3) W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka należy sporządzić pisemne zawiadomienia, opisujące najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację, np. relacja do dziecka – ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo

miejsce pracy lub nauki) i przesać je do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.

- 4) W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony rodziców, opiekunów prawnych lub innych domowników:
 - gdy zachowanie wobec dziecka stanowi przemoc domową¹ należy wszcząć procedurę Niebieskie Karty poprzez przesłanie formularza „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego właściwego ze względu na zamieszkanie osoby doznającej przemocy domowej w terminie 5 dni,
 - gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, a dziecko doświadcza np. zaniedbania lub relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) – należy wystąpić do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziny
- 5) W przypadku, gdy doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka ze strony rodziców lub opiekunów prawnych należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację dziecka.

¹ Przemoc domowa to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę. Do wszczęcia procedury nie jest wymagana zgoda osoby doznającej przemocy ani osoby stosującej przemoc (Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 424 z późn. zm.).

§15

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu podmiotu lub innej osoby dorosłej

- 1) W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
- 2) W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu należy niezwłocznie odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi, aż do czasu wyjaśnienia sprawy.
- 3) W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi personelu w związku z popełnieniem przestępstwa przeciwko dziecku należy bezwzględnie i natychmiastowo odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.
- 4) Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, do przyjmowania zgłoszeń lub odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci, wówczas interwencja prowadzona jest przez kierownictwo podmiotu lub inną osobę wskazaną przez kierownictwo.
- 5) Jeżeli zgłoszono podejrzenie krzywdzenia dziecka przez osobę z kierownictwa podmiotu, wówczas osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dziecka w podmiocie powiadamia o zgłoszeniu organ nadzorujący podmiot, a osoba odpowiedzialna za podejmowanie interwencji następnie podejmuje odpowiednią interwencję.

- 6) Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przestąpieniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.
- 7) W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony członka personelu:
- W sytuacji, gdy zachowanie było jednorazowe i o niewielkiej intensywności wkroczenia w dobra dziecka przełożony/inna osoba wskazana przez kierownictwo przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu,
 - W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, rekomenduje się rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia.
 - Jeżeli członek Personelu, który dopuścił się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniony przez podmiot lecz przez podmiot trzeci wówczas należy zarekomendować zawieszenie współpracy z tą osobą, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z organizacją lub instytucją współpracującą.
 - W przypadku znacznego naruszenia dobra dziecka przez członka personelu, osoba odpowiedzialna za standardy przeprowadza wewnętrzne postępowanie w celu wyjaśnienia zdarzenia, określa kroki zapobiegające wystąpieniu takich sytuacji w przyszłości (np. aktualizacja standardów, obowiązkowe szkolenie,) i nadzoruje ich realizację.

- W przypadku nie zastosowania się Personelu do standardów pomimo ewidentnych objawów przemocy wobec dziecka należy podjąć działania mające na celu ukaranie pracownika oraz ponowne jego przeszkolenie.

§16

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony ze strony innego dziecka

- 1) W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
- 2) Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka przez inne dziecko polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przestąpienia go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury. W przypadku popełnienia czynu karalnego na szkodę dziecka przez osobę w wieku powyżej 10 roku życia i poniżej 17 roku życia także należy sporządzić pisemne zawiadomienie. W przypadku popełnienia czynu karalnego przez dziecko poniżej 10 roku życia na szkodę innego dziecka należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na zamieszkanie dziecka o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego.
- 3) W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony innego dziecka należy wystąpić do sądu

rodzinnego właściwego ze względu na zamieszkanie dziecka o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego.

- 4) W przypadku, gdy dziecko doznaje przemocy ze strony dziecka – członka rodziny (rodzeństwo, dalsza rodzina) można wszcząć procedurę Niebieskiej Karty w stosunku do opiekuna, który nie reaguje na krzywdzenie dziecka.

§ 17

Plan wsparcia dziecka

- 1) Wobec dziecka, które doświadczyło krzywdzenia osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku opracowuje plan wsparcia
- 2) Plan wsparcia powinien uwzględniać indywidualną sytuację dziecka, m.in. jego wiek, samopoczucie/obrażenia, charakter zdarzenia do jakiego doszło, sytuację rodzinną i zawierać wskazania dotyczące podjęcia przez podmiot działań, których celem jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa i poprawa jego dobrostanu, określenie źródła zagrożenia/krzywdzenia (opiekun lub inna osoba dorosła, personel podmiotu, inne dziecko); wsparcie, jakie podmiot może zaoferować dziecku; przyjrzenie się czynnikom ryzyka krzywdzenia i podjęcie działań profilaktycznych; skierowanie dziecka i/lub jego opiekunów do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba. Listę miejsc, gdzie skierować rodzica potrzebującego wsparcia dla siebie i dziecka stanowi Załącznik [3].
- 3) Plan wsparcia powinien być opracowany w porozumieniu z opiekunami dziecka. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym lub inną osobą bliską wskazaną przez dziecko.

Rozdział III. Monitoring stosowania standardów ochrony dzieci i realizacji standardów ochrony dzieci w podmiocie

§ 18

Monitorowanie realizacji standardów

- 1) Realizacja standardów ochrony dzieci w podmiocie jest regularnie monitorowana, poddawana ewaluacji i, w przypadku stwierdzenia takiej konieczności, modyfikowana.
- 2) Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci
 - regularnie monitoruje znajomość i przestrzeganie przez personel podmiotu przyjętych standardów ochrony dzieci,
 - sprawdza i ocenia skuteczność obowiązujących wytycznych i procedur,
 - prowadzi rejestr naruszeń standardów i reaguje na nie,
 - proponuje zmiany w standardach mające na celu skuteczną ochronę dzieci przed krzywdzeniem,
 - prowadzi dla personelu podmiotu cykliczne szkolenia w zakresie obowiązujących standardów i nie rzadziej niż raz na dwa lata, a także po każdej zmianie jej treści.

§ 19

Szkolenia - standardy

1. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, przeprowadza raz na 2 lata badanie - ankietę na temat stanu znajomości i przestrzegania standardów ochrony dzieci oraz potrzeby wprowadzenia zmian w tych standardach. Wzór ankiety stanowi Załącznik [4a] do standardów.

2. Osobna ankieta bądź inna forma oceny funkcjonowania standardów przeprowadzana jest wśród dzieci i ich opiekunów. Wzór ankiety stanowi Załącznik [4 b, c] do standardów.
3. Na podstawie badania ankiet, o których mowa w ustępie 1 i 2 oraz oceny zgodności standardów z obowiązującymi przepisami prawnymi, osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, sporządza raport, który następnie przekazuje kierownictwu podmiotu. Część raportu stanowi ocena znajomości standardów przez personel podmiotu, zestawienie zgłaszanych naruszeń standardów ochrony dzieci oraz propozycje zmian w standardach
4. Kierownictwo podmiotu w terminie jednego miesiąca od otrzymania raportu, o którym mowa w ust. 3, podejmuje decyzje co do wprowadzenia zmian do standardów ochrony dzieci i powierza przygotowanie nowego tekstu osobie odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci.
5. Jeśli na podstawie raportu zostanie ustalone, że stopień znajomości standardów ochrony dzieci wśród członków personelu jest niewystarczający, osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, ma obowiązek przeprowadzić szkolenie ze standardów ochrony dzieci dla personelu.

§ 20

Zmiany w standardach

Kierownictwo wprowadza do standardów niezbędne zmiany i ogłasza nowe brzmienie standardów.

Rozdział IV. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu

W trosce o bezpieczeństwo oraz ochronę danych osobowych, w placówce nie udostępnia się Internetu pacjentom, w tym osobom niepełnoletnim pozostającym pod opieką poradni.

Dostęp do sieci mają wyłącznie upoważnieni pracownicy, w celach służbowych, zgodnie z obowiązującymi zasadami polityki bezpieczeństwa informacji.

Rozdział V. Przepisy końcowe

§ 21

1. Standardy wchodzą w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Udostępnienie standardów w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla dzieci następuje w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią przez personel podmiotu, dzieci i ich opiekunów poprzez:
 - 1) wywieszenie w siedzibie podmiotu (tablica informacyjna na parterze budynku)
 - 2) zamieszczenie na stronie internetowej www.poradniaego.pl
 - 3) przekazanie służbowymi drogami komunikacyjnymi wszystkim członkom personelu.

Standardy ochrony dzieci w wersji zrozumiałej dla dzieci stanowi Załącznik nr.5. do tego dokumentu.

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr. 1. Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania standardów ochrony dzieci

Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania standardów ochrony dzieci w Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO w Łodzi

Ja,
oświadczam, że zapoznałam/-em się ze standardami ochrony dzieci obowiązującymi w
Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO, mieszczącej się na ul. Limanowskiego
194/196 w Łodzi i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....

Data i miejsce

.....

Podpis pracownika

Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania
Zasad bezpiecznych relacji dorosły-dziecko w
Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO w Pabianicach

Ja,
oświadczam, że zapoznałam/-em się z Zasadami bezpiecznych relacji dorosły-dziecko
obowiązującymi w Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO mieszczącej się na ul.
Łaskiej 62/64 w Pabianicach i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....

Data i miejsce

.....

Podpis pracownika

Załącznik nr. 2. Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania Zasad bezpiecznych relacji dorosły-dziecko.

**Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania
Zasad bezpiecznych relacji dorosły-dziecko w
Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO w Łodzi**

Ja,
oświadczam, że zapoznałam/-em się z Zasadami bezpiecznych relacji dorosły-dziecko
obowiązującymi w Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO mieszczącej się na ul.
Limanowskiego 194/196 w Łodzi i zobowiązuje się do ich przestrzegania.

.....

Data i miejsce

.....

Podpis pracownika

**Oświadczenie o zobowiązaniu do przestrzegania standardów
ochrony dzieci w Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO w
Pabianicach**

Ja,
oświadczam, że zapoznałam/-em się ze standardami ochrony dzieci obowiązującymi w
Poradni Psychologiczno-Psychiatrycznej EGO, mieszczącej się na ul. Łaskiej 62/64 w
Pabianicach i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....

Data i miejsce

.....

Podpis pracownika

Załącznik nr. 3. Lista instytucji, do których można skierować rodzica potrzebującego wsparcia dla siebie i dziecka

Lokalne ośrodki pomocy społecznej – oprócz wsparcia ekonomicznego, prawnego, mieszkaniowego, rzeczowego itd. wiele ośrodków oferuje również warsztaty podnoszenia umiejętności wychowawczych, kursy kompetencji rodzicielskich czy zajęcia w ramach „Akademii rodziców”. W OPS-ie istnieje ponadto możliwość uzyskania pomocy asystenta rodziny (na wniosek rodziców), a także zawnioskowania o asystenta osobistego osoby z niepełnosprawnością, jeśli rodzina posiada pod opieką dziecko z orzeczeniem o niepełnosprawności. Dla wielu rodzin możliwość uzyskania wsparcia asystenckiego jest tym, co ratuje dziecko i rodzinę przed trwałym kryzysem! Pomoc OPS-u jest nieodpłatna.

Ośrodki interwencji kryzysowej – placówki prowadzone przez powiaty. Oferują pomoc osobom, które doświadczają trudnej sytuacji życiowej i braku równowagi psychicznej na skutek m.in.: śmierci bliskiej osoby, choroby własnej, dziecka czy innej bliskiej osoby, rozwodu/rozstania, konfliktów w rodzinie, zagrożenia przemocą. W ośrodku prowadzone jest poradnictwo psychologiczne, interwencja kryzysowa, krótkoterminowa psychoterapia, organizowane są warsztaty i grupy wsparcia. Pomoc OIK-u jest nieodpłatna.

Poradnie psychologiczno-pedagogiczne – świadczą pomoc diagnostyczną i konsultacyjną, organizują kursy psychoedukacyjne i podnoszące kompetencje rodzicielskie (np. szkoła dla rodziców, warsztaty pozytywnej dyscypliny, warsztaty dla rodziców dzieci z ADHD). Pracują w nich zespoły orzecznicze, umożliwiające uzyskanie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, wczesnego wspomaganie rozwoju, indywidualnego toku nauczania itd. Pomoc PPP jest bezpłatna.

Specjalistyczne poradnie rodzinne – publiczne ośrodki świadczące pomoc psychologiczną i wsparcie dla par i rodzin. Udzielają konsultacji indywidualnych i rodzinnych, prowadzą psychoterapię dzieci i dorosłych, organizują warsztaty i grupy dla rodziców. Pomoc SPR jest bezpłatna.

Ośrodki wczesnej interwencji – oferują kompleksową, skoordynowaną, wielospecjalistyczną pomoc dzieciom do lat 7 oraz ich opiekunom (w zakresie opieki nad dzieckiem). OWI działają w ramach NFZ, potrzebne jest skierowanie od lekarza. W OWI dziecko może liczyć na m.in.: terapię wczesnego wspomagania rozwoju, fizjoterapię, zajęcia logopedyczne i inne. OWI oferują pomoc dzienną i bezpłatną.

Ośrodki wsparcia dziennego (dawniej „światlice środowiskowe”) – pobyt dziecka w takim ośrodku trwa kilka godzin (głównie po lekcjach), jest bezpłatny i dobrowolny, a oferta kierowana jest przede wszystkim do rodzin borykających się z trudnościami wychowawczo-opiekuńczymi, które wychowują dzieci w wieku szkolnym. W ośrodkach wsparcia dziennego dzieci mogą otrzymać posiłek, pomoc w odrabianiu lekcji, uczestniczyć w zajęciach socjoterapeutycznych, kompensacyjnych i innych.

Środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dorosłych oraz środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży – oferują wsparcie dla dzieci oraz rodziców doświadczających kryzysu psychicznego i trudności rodzicielskich w formie indywidualnej, grup terapeutycznych i warsztatów. Centra działają w ramach NFZ.

Centra pomocy dzieciom – są to miejsca, w których dzieci pokrzywdzone przestępstwem oraz ich opiekunowie otrzymują pod jednym dachem kompleksową i interdyscyplinarną pomoc. Oznacza to, że sprawę dziecka, które trafi pod opiekę centrum, prowadzi od początku do końca grupa tych samych profesjonalistów. Na spotkaniach zespołu interdyscyplinarnego wspólnie podejmują decyzję, jakiego rodzaju wsparcia potrzebuje dziecko i jego opiekunowie. Strategię pomocy realizują –

na ile jest to możliwe – pracownicy placówki: psycholodzy, lekarze, pracownik socjalny. Odbywa się tu również przesłuchanie sądowe dziecka, jeśli jest to potrzebne. Mapę tych miejsc znajdziesz na stronie: <https://centrapomocydzieciom.fdds.pl/>.

Ogólnopolskie i lokalne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem rodziców i dzieci. Warto zachęcić rodziców, aby sprawdzili i poszukali oferty dla siebie. Wśród dostępnych możliwości są między innymi: grupy wsparcia (dla rodziców małych dzieci, dla rodziców w żałobie, dla rodziców dzieci z niepełnosprawnością itd.), konsultacje i terapie psychologiczne, warsztaty i zajęcia psychoedukacyjne dla rodziców, warsztaty dla dzieci, punkty przedszkolne i wiele innych. Szereg organizacji oferuje wsparcie bezpłatnie.

Lista kontaktów do instytucji i organizacji pomocowych

Nazwa instytucji/organizacji	Dane kontaktowe
Ośrodek pomocy społecznej	Ul. Gen. Tadeusza Kutrzeby 16, 91-016 Łódź Nr tel. <u>42 64 07 007</u>
Ośrodek interwencji kryzysowej	Ul. Niciarniana 41, 92-320 Łódź Nr tel. <u>42 630 11 02</u>
Specjalistyczna poradnia rodzinna	ul. Broniewskiego 1a, 93-162 Łódź tel. <u>42 682-20-22</u> , <u>684-14-60</u> ;
Ośrodek wczesnej interwencji	Ul. Długa 62, 95-100 Zgierz Tel. <u>42 717 47 11 / 790-214-773</u>

Ośrodek wsparcia dziennego dla
dzieci i młodzieży²

I.W formie opiekuńczej:

1. Świetlica Środowiskowa, ul. Napoleńska 7/17.

Kontakt telefoniczny: (42) 636-62-89;

kontakt e-mailowy: tpd-polesie@o2.pl.

2. Świetlica Środowiskowa, ul. Hufcowa 20.

Kontakt telefoniczny: (42) 636-62-89;

kontakt e-mailowy: tpd-polesie@o2.pl.

3. Świetlica Środowiskowa, ul. Lorentza 1.

Kontakt telefoniczny: (42) 636-62-89;

kontakt e-mailowy: tpd-polesie@o2.pl.

4. Ognisko Wychowawcze, ul. Gładka 39/41.

Kontakt telefoniczny: (42) 643-45-87;

kontakt e-mailowy: tpd.gorna-lodz@wp.pl.

5. Świetlica Środowiskowa, ul. Rewolucji 1905 r. 7 lok. 2U.

Kontakt telefoniczny: 503-121-761;

kontakt e-mailowy: tpd.lodz@gmail.com.

**6. Świetlica Opiekuńczo-Wychowawcza, ul. Bojowników
Getta Warszawskiego 3.**

Kontakt telefoniczny: 503-121-761;

kontakt e-mailowy: tpd.lodz@gmail.com.

**7. Środowiskowe Ognisko Wychowawcze, ul. Lermontowa
7.**

Kontakt telefoniczny: 503-121-761;

² Źródło: Strona główna Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. <https://mops.uml.lodz.pl/pomoc-spoeczna/placowki-wsparcia-dziennego-dla-dzieci-i-mlodziezy/>

kontakt e-mailowy: tpd.lodz@gmail.com.

8. Środowiskowe Ognisko Wychowawcze, ul. Giewont 28.

Kontakt telefoniczny: 503-121-761;

kontakt e-mailowy: tpd.lodz@gmail.com.

**9. Świetlica Środowiskowa „M.Łodzi Niegniewni”, ul.
Broniewskiego 1a.**

Kontakt telefoniczny: (42) 684-14-60;

kontakt e-mailowy: csr@csr.org.pl.

**10. Świetlica Środowiskowa „Iskierka Przyjaźni Dominika”,
ul. Wodna 36.**

Kontakt telefoniczny: 882-917-484;

kontakt e-mailowy: pszlufik@wp.pl.

II. W formie opiekuńczo-specjalistycznej:

**11. Młodzieżowy Klub Środowiskowy „Źródło”, ul. Wodna
36.**

Kontakt telefoniczny: 882-917-484; kontakt e-
mailowy: pszlufik@wp.pl.

**12. Świetlica Środowiskowa – Oratorium św. Jana Bosko, ul.
Brauna 5.**

Kontakt telefoniczny: (42) 656-12-35;

kontakt e-mailowy: lodz1@cmw.waw.pl.

13. Ognisko Wychowawcze, ul. Obywatelska 60.

Kontakt telefoniczny: (42) 648-28-20;

kontakt e-mailowy: ogniskos.ursz@op.pl.

	14. Świetlica Podwórkowa, ul. Pomorska 54. Kontakt telefoniczny: 514-392-365; kontakt e-mailowy: cwt@cwt.org.pl. 15. Świetlica „Anielisko”, ul. Sienkiewicza 60. Kontakt telefoniczny: (42) 637-04-25, (42) 637-22-53; kontakt e-mailowy: stow.mocni@wp.pl. 16. Specjalistyczna Świetlica Małych Dzieci, ul. Kopcińskiego 1/3. Kontakt telefoniczny: (42) 678-14-06; kontakt e-mailowy: migolanska@gmail.com. 17. Świetlica Socjoterapeutyczna, ul. Ogrodowa 28. Kontakt telefoniczny: (42) 636-62-89; kontakt e-mailowy: tpd-polesie@o2.pl. 18. Świetlica Socjoterapeutyczna, ul. Księży Młyn 1. Kontakt telefoniczny: (42) 636-62-89; kontakt e-mailowy: tpd-polesie@o2.pl. 19. Świetlica Socjoterapeutyczna, ul. Gdańska 150. Kontakt telefoniczny: (42) 636-62-89; kontakt e-mailowy: tpd-polesie@o2.pl. 20. Świetlica Socjoterapeutyczna, ul. 28 Pułku Strzelców Kaniowskich 52/54. Kontakt telefoniczny: (42) 636-62-89; kontakt e-mailowy: tpd-polesie@o2.pl.
--	--

	21. Świetlica Socjoterapeutyczna, ul. Karpia 65/67. Kontakt telefoniczny: (42) 643-45-87; kontakt e-mailowy: tpd.gorna-lodz@wp.pl. 22. Świetlica Socjoterapeutyczna, ul. Rzgowska 151. Kontakt telefoniczny: (42) 643-45-87; kontakt e-mailowy: tpd.gorna-lodz@wp.pl. 23. Specjalistyczna Świetlica Środowiskowa, ul. Gdańska 111. Kontakt telefoniczny: (42) 639-95-81, (42) 639-95-82; kontakt e-mailowy: caritas@toya.net.pl. 24. Świetlica Centrum Wsparcia i Rozwoju - Tratwa, al. Śmigłego-Rydza 24/26. Kontakt telefoniczny: 799-195-634; kontakt e-mailowy: swietlicajanapawla2@gmail.com. 25. Socjoterapeutyczny Klub Środowiskowy „KAZiK”, ul. Wspólna 6. Kontakt telefoniczny: (42) 616-09-69; kontakt e-mailowy: e.e.gorska@gmail.com. 26. Świetlica w Miejscu Spotkań, ul. Więckowskiego 62/4. Kontakt telefoniczny: 607-264-279; kontakt e-mailowy: biuro@spoleczniezaangazowani.pl.
--	---

Centrum Zdrowia Psychicznego dla dorosłych	CZP Łódź Bałuty Działający w ramach Poradni Zdrowia Psychicznego Punkt Zgłoszeniowo-Koordynacyjny (PZK) ul. Aleksandrowska 159, 91-229 Łódź pawilon III, PZK, parter, gabinet nr 4. Telefon: 42 7155918,
Centrum Zdrowia Psychicznego dla dzieci i młodzieży	1. Ośrodek Wczesnej Interwencji w Zgierzu, ul. Długa 62 Kontakt telefoniczny: 42 717 47 11 2. Centrum Medyczne MKK Trimed, Łódź, ul. Zawiszy Czarnego 8/10 Kontakt telefoniczny: 42 657 20 23 3. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej "Nowa", Łódź, ul. Tatrzańska 109 Kontakt telefoniczny: 109, 42 643 28 02

Załącznik nr. 4a. Ankieta dla członków personelu monitorująca stan znajomości standardów ochrony dzieci i przestrzegania oraz skuteczność obowiązujących procedur.

Oceń (w skali od 1 do 10) <u>swoją</u> <u>znajomość standardów</u> ochrony dzieci (1 – niska, 10 – wysoka)	
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) <u>poziom znajomości wśród personelu</u> <u>standardów</u> ochrony dzieci? (1 – niski, 10 – wysoki)	
Oceń (w skali od 1 do 10) <u>swoją</u> <u>umiejętność rozpoznawania</u> symptomów krzywdzenia dzieci (1 – niska, 10 – wysoka)	
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) <u>umiejętności innych pracowników</u> <u>rozpoznawania</u> symptomów krzywdzenia dzieci? (1 – niskie, 10 – wysokie)	
Oceń (w skali od 1 do 10) <u>swoją</u> <u>znajomość procedur reagowania</u> na symptomy krzywdzenia dzieci (1 – niska, 10 – wysoka)	
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) znajomość wśród personelu <u>procedur</u>	

<u>reagowania</u> na symptomy krzywdzenia dzieci? (1 – niska, 10 – wysoka)	
Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości obowiązującej Standardów ochrony dzieci wśród pracowników? Jeśli tak, zaznacz w jakim obszarze.	1. zasad bezpiecznych relacji pomiędzy personelem placówki a dziećmi 2. zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi 3. zasad i procedur reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka 4. zasad ochrony wizerunku dziecka i danych osobowych 5. zasad dostępu dzieci do Internetu
Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości obowiązujących standardów ochrony dzieci wśród wychowanków? Jeśli tak, zaznacz w jakim obszarze.	1. zasad bezpiecznych relacji pomiędzy personelem placówki a dziećmi 2. zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi 3. zasad i procedur reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka 4. zasad ochrony wizerunku dziecka i danych osobowych 5. zasad dostępu dzieci do Internetu
Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie w placówce standardów ochrony dzieci? Jeśli tak – jakie zasady zostały naruszone? (odpowiedz opisowo)	
Czy zostały wówczas podjęte przez Ciebie jakieś działania? Jeśli tak – jakie,	

jeśli nie – dlaczego? (odpowiedz opisowo)	
Co w Twojej ocenie szczególnie się sprawdza w standardach ochrony dzieci? Które zasady są trudne do realizacji? Zaproponuj zmiany i szkolenia.	

Załącznik nr 4b. Ankieta dla dzieci-pacjentów.

Określ w skali od 1 do 10 swoje poczucie bezpieczeństwa w placówce (1 – niskie, 10 – wysokie).	
Jak się czujesz w relacjach z pracownikami placówki? (1 – źle, 10 – bardzo dobrze). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Określ w skali od 1 do 10 poziom zaufania do pracowników placówki (1 - niski, 10 – wysoki). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Jak oceniasz swoje relacje z innymi dziećmi w placówce? (1 – trudne, 10 – bardzo dobre). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Czy wiesz, do kogo z personelu możesz się zwrócić w sytuacji, gdy: masz jakikolwiek problem, obawiasz się o swoje zdrowie, doświadczyłeś przemocy lub niekomfortowego dla Ciebie, przekraczające granice zachowania ze strony członka personelu, innego dziecka, rodzica dziecka, lub innej osoby tak/nie	
Czy wiesz, do kogo z personelu możesz się zwrócić w sytuacji, gdy: b) byłeś świadkiem, że pracownik placówki, inne dziecko, rodzic dziecka czy inna osoba, zachował się w	

sposób niewłaściwy, niekomfortowy czy przekraczający granice, wobec innego dziecka? tak/nie	
Czy zdarzyło Ci się być <u>świadkiem przemocy</u> w placówce? Jeśli tak, to jakiej? Napisz, co się wówczas zdarzyło i co zrobiłeś?	
Czy zdarzyło Ci się <u>doświadczyć przemocy</u> w placówce? Jeśli tak, to jakiej? Napisz, co się wówczas zdarzyło i co zrobiłeś?	
Czy w placówce w widocznym miejscu są dostępne informacje na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży?	
To jest miejsce dla Ciebie. Napisz, czego brakuje Ci w placówce, co chciałbyś zmienić, ale także co Ci się podoba.	

Załącznik nr. 4c. Ankieta dla rodziców/opiekunów.

Czy poinformowano Panią/Pana o obowiązujących w podmiocie standardach e ochrony dzieci? Tak/nie	
Czy wiesz, że personel podmiotu jest zobowiązany do przestrzegania „zasad bezpiecznych relacji między personelem a dziećmi” Tak/nie	
Jak się czujesz w relacjach z pracownikami placówki? (1 – źle, 10 – bardzo dobrze). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Określ w skali od 1 do 10 poziom zaufania do pracowników placówki (1 - niski, 10 – wysoki). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Jak oceniasz relacje między dziećmi przebywającymi w podmiocie? (1 – trudne, 10 – bardzo dobre). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Czy wiesz, do kogo z personelu możesz się zwrócić w sytuacji, gdy: Twoje dziecko obawia się o swoje zdrowie, doświadczyło przemocy lub niekomfortowego dla niego, przekraczające granice zachowania ze strony członka personelu, innego dziecka, rodzica dziecka, lub innej osoby? tak/nie	

Czy wiesz, do kogo z personelu możesz się zwrócić w sytuacji, gdy: byłeś świadkiem, że pracownik placówki, inne dziecko, rodzic dziecka czy inna osoba, zachował się w sposób niewłaściwy, niekomfortowy czy przekraczający granice, wobec innego dziecka? tak/nie	
Czy zdarzyło Ci się być <u>świadkiem przemocy</u> w placówce? Jeśli tak, to jakiej? Napisz, co się wówczas zdarzyło i co zrobiłeś?	
Czy zdarzyło się, że Twoje dziecko <u>doświadczyło przemocy</u> w placówce? Jeśli tak, to jakiej? Napisz, co się wówczas zdarzyło i co zrobiłeś?	
Czy w placówce w widocznym miejscu są dostępne informacje na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży?	
To jest miejsce dla Ciebie. Napisz, czego brakuje Ci w placówce, co chciałbyś zmienić, ale także co Ci się podoba.	